

fuldført, hvad der i Betragtning af dette Arbejdes store Omfang og af, at den Erfaring, der skal høstes ved nærværende Lov, maa afventes, vistnok tør betragtes som lidet sandsynligt. Da der imidlertid ikke i en midlertidig Lov bør kunne træffes Foranstaltninger med Hensyn til *Straffen*, som umulig eller dog vanskelig kunne gøres om, naar de en Gang ere truffene, f. Eks. uden at spille Udgifter ved forandret Indretning af Fængsler og deslige, foreslaas det under Nr. 28, at Bestemmelserne i § 10 skulle vedblive at gælde, indtil det omtalte Gennemsyn af almindelig borgerlig Straffelov har fundet Sted, selv om dette ikke sker inden 6 Aars Forløb. Af lignende Grunde foreslaas det under Nr. 29, at Loven af 11. Maj 1897 ikke ophæves, men kun midlertidig sættes ud af Kraft. Foruden at en midlertidig Lov ikke bør kunne ophæve en varig Lov, maa det erindres, at Ophævelse af nysnævnte Lov vilde medføre, at der ved Udløbet af de 6 Aar uden en ny Straffelov ikke for Vold mod sagesløs Mand vilde komme til at gælde andre Regler end de, der indeholdes i den nugældende Straffelov, som alle erkende ere ufyldestgørende.

Ændringsforslag.

Af *Udvalget*:

Til § 1.

1) I 1ste Stykke, Linie 5, og 2det Stykke, Linie 2—3, udgaa Ordene „fra 12 Dage indtil (til) 1 Aar“; og i samme Stykke, Linie 7, ændres „i“ til „indtil“.

2) I 2det Stykke, Linie 6, indsættes mellem „Maaneder“ og „ikke“: „eller Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde i tilsvarende Tid“.

Til § 2.

3) I 1ste Stykke, Linie 4, indsættes efter „almene Hensyn“: „efter Paataalemyndighedens Skøn“.

4) I sidste Stykke, Linie 1—2, ændres „Aktionsomkostninger“ til: „de Sagsomkostninger, som det paahviler den skyldige at udrede“.

Til § 3.

5) I Linie 1 og 2 ændres „§§ 168—74“ til: „§§ 168—174“, derefter indskydes: „samt“, og „§§ 168—70 og 173—74“ ændres til: „§§ 168—170 og §§ 173—174“.

Til § 4.

6) Paragraffens 1ste Stykke affattes saaledes:

„Den, der paa anden Maade, end i almindelig borgerlig Straffelovs § 182 ommeldt, som Mellemand i vindesyg Hensigt tilskynder til eller fremmer Utugt, eller som i samme Hensigt udnytter en Kvinde erhvervsmæssige Utugt eller søger at afholde hende fra at opgive den, straffes med Fængsel eller Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar. Samme Straf ifalder den, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, for saa vidt den paagældende ikke er en Person under 18 Aar, mod hvem Kvinden har Underholdspligt.“

Til § 5.

Af et *Mindretal* (Berthelsen, Goos, Nellemann, Nordby og H. P. Pedersen):

7) Paragraffen udgaaar.

Af et *Flertal* (Høst, P. G. C. Jensen, Moltke-Bregentved, Moltke-Lystrup, Stefensen, Tesdorpf samt subsidiært Mindretallet under Nr. 7):

8) a) I 1ste Stykke, Linie 2, ændres „15“ til: „18“.

Af *Udvalget* (Mindretallet under Nr. 7 subsidiært):

b) I 1ste Stykke, Linie 5, ændres „legemlig Lidelse, der ikke er rent forbidaende“ til: „betydelig legemlig Smerte“.